

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/11/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4424010112
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2024:4424010112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, konajúci samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a iné, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp. zn. 2Pv/398/23/4404 zo dňa 23.02.2024, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 28.03.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, trvale bytom C. XXX/X, D., naposledy prechodne bytom E. F., E. G. XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Nitra,

je vinný, že

dňa 14.10.2023 v čase okolo 16:00 hod. v E. F., E. E. H. XXX pred pohostinstvom F. B. po predchádzajúcom slovnom nedorozumení s poškodeným D. I. pod vplyvom alkoholu vytiahol na poškodeného D. I. nôž o dĺžke 15 cm a dĺžke čepele 6 cm v úmysle ho napadnúť, ktorý mu poškodený D. I. vyrazil z ruky, na čo obvinený z miesta odišiel so slovami „za chvíľu sa stretneme Ty bastard“ a následne toho istého dňa, v čase okolo 16:10 hod. sa obvinený vrátil pred pohostinstvo s plynovou pištoľou značky PM-X, kalibru 4,5 mm, výrobné číslo: XXXXXXXXX a opakovane strieľal na poškodeného D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. H. G. X, B. a spôsobil mu dve strelné poranenia v čelovej oblasti, strelné poranenie v oblasti tváre vľavo, strelné poranenie v oblasti krku a strelné poranenie v oblasti chrbta, ktoré si vyžiadali liečenie do 7 dní,

t e d a

- dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,
- dopustil sa slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou),

č í m s p á c h a l

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona (za zistenia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), § 42 odsek 1 Trestného zákona a s použitím zásad podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to 1 ks vzduchovej pištole Borner PM-X CO2, cal. 4,5 mm Airgun, výrobného čísla XXXXXXXXXX s príslušenstvom, a to 4 ks plynových bombičiek, 1 ks plastového kufríka a 154,9g kovových guľôčok.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste, uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/6/2024 z 31.01.2024, obžalovanému doručeným dňa 05.02.2024, právoplatným dňa 23.02.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 5 Trestného zákona a § 74 odsek 1 Trestného zákona sa obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie ústavné.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená právnická osoba Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s., Bratislava-Mestská časť Petržalka, Panónska cesta č. 2, IČO: 35937874 s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 23.02.2024 pod sp.zn. 2Pv/398/23/4404 obžalobu na obvineného A. B. pre hore uvedený skutok, právne posúdený ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno a) Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo skutku, uvedeného v obžalobe, súd preto obžalovanému položil otázky primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), písmeno d), písmeno f), písmeno g) a písmeno h) Trestného poriadku a keďže obžalovaný na všetky tieto mu položené otázky odpovedal kladne, súd po zistení stanoviska prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, podľa § 257 odsek 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a podľa § 257 odsek 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie ohľadne žalovaného skutku sa nevykoná.

Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine, prijaté súdom aj s poukazom na ostatné dôkazy zadovážené v prípravnom konaní, preukazujúce vinu obžalovaného okrem jeho samotného priznania, súd dospel k záveru, že obžalovaný skutkom, ktorý mu kládla za vinu obžaloba, naplnil všetky formálne zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno a) Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu i subjektívnej stránky, keďže úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmov, chránených Trestným zákonom (záujmu na ochrane života a zdravia ľudí a na riadnom občianskom spolunažívaní a verejnom poriadku), tým, že sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo a tiež sa dopustil slovne a fyzicky, na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a spáchal čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou). Súd na rozdiel od obžaloby nevzhládol dôvody pre konštatovanie naplnenia aj ďalšej alternatívy znaku objektívnej stránky skutkovej podstaty

prečinu výtržníctva – „verejne“, keďže prokurátor v skutkovej vete obžaloby neuviedol skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho aplikáciu v zmysle ust. § 122 odsek 2 Trestného zákona. Súd súčasne nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkami jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky zbiehajúceho prečinu pritom obžalovaný naplnil aj po stránke materiálnej, keďže stupeň jeho závažnosti rozhodne nie je nepatrný (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je tento určený predovšetkým spôsobom vykonania činu (keď obžalovaný voči poškodenému najskôr použil nôž a neskôr aj vzduchovú pištoľ) a jeho následkom (nielen vo sfére narušenia občianskeho spolunažívania a verejného poriadku, ale aj vo sfére poškodenia telesnej integrity poškodeného), okolnosťami, za ktorých bol tento spáchaný (keď sa obžalovaný po prvotnom konflikte s poškodeným na miesto vrátil a použil voči nemu vzduchovú pištoľ, a to opakovane, mieriac aj na hlavu poškodeného a strieľajúc po ňom aj zozadu), mierou zavinenia obžalovaného a jeho pohnútkou (keď obžalovaný popísaným spôsobom reagoval na púhe slovné upozornenie poškodeného na jeho správanie). Z tohto dôvodu súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

S poukazom na postup podľa § 257 odsek 7 a odsek 8 Trestného poriadku súd vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a uplatnenom nároku na náhradu škody, a to znaleckým dokazovaním, listinnými dôkazmi, prečítaním správ a charakteristík k osobe obžalovaného a odpisu z registra trestov.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul znalkyňu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Anastasiu Gabovdu, ktorá zotrvala na oboch ňou podaných znaleckých posudkoch v tejto veci, pričom v oboch znaleckých posudkoch dospela k záveru, že obžalovaný je osobou závislou na alkohole a potencionálne nebezpečnou pre spoločnosť, pokiaľ bude pokračovať v užívaní alkoholu a odporučila uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. V znaleckom posudku č. 27/2023 (vypracovanom za účelom zistenia prípadne závislosti obžalovaného na alkohole) súčasne v jeho závere uviedla, že obžalovaný je osobou s nedostatočne kritickým náhľadom na závislosť s nižšou schopnosťou samostatnej vôľou riadenej abstinencie, v neskoršom znaleckom posudku č. 30/2023 (vypracovanom na účel skúmania duševného stavu obžalovaného) dospela k záveru, že obžalovaný v čase činu okrem syndrómu závislosti na alkohole trpel aj škodlivým užívaním kanaboidov a nepatologickou, nekomplikovanou opitnosťou, zodpovedajúcou stredne ťažkému stupňu opitosti. Znalkyňa vypovedala, že na obžalovaného vypracovávala v krátkom čase predtým znalecký posudok v inej trestnej veci, kde odporučila ambulantnú formu liečenia obžalovaného, obžalovaný následne spáchal skutok v prejednávanej veci a to ju viedlo k záveru o potrebe ústavnej formy liečenia. Uviedla tiež, že mala vedomosť o tom, že obžalovaný v rámci opatrení po zadržaní vodičského preukazu absolvoval už niekoľko sedení u psychológa a napriek tomu prišlo u neho k recidíve pitia. Znalkyňa vysvetlila, že pri vypracovaní znaleckých posudkov použila ako metódu psychiatrický diagnostický rozhovor s obžalovaným a skúmala podklady k znaleckému posudku, testové metódy nepoužila, pretože tieto sa používajú pri psychologickom vyšetrení. Podľa znalkyne k záveru o tom, že obžalovaný trpel závislosťou na alkohole už aj v minulosti, dospela na základe autoanamnestických údajov, ktoré zistila diagnostickým psychiatrickým pohovorom s obžalovaným, okrem jeho tvrdení v rámci neho vychádzala aj zo spisu, v ktorom bola jednoznačne preukázaná u obžalovaného prítomnosť alkoholu a kanaboidov po ich požití. Znalkyňa tiež vo vzťahu k ňou odporúčenej ústavnej forme liečenia vypovedala, že keď vypracovávala znalecký posudok na obžalovaného v predchádzajúcej trestnej veci, bol mu uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a zákaz návštevy pohostinských zariadení, pričom v prejednávanej veci vyplynulo, že obžalovaný porušil tento zákaz, z čoho usúdila, že v tom čase nebol schopný vôľovej abstinencie. Podľa znalkyne ústavná forma liečenia má v prípade protialkoholického a protitoxikomanického liečenia všeobecne väčší efekt, nevylúčila, že účel by splnila aj ambulantná forma liečby, avšak z medicínskeho hľadiska považuje za vhodnú jej ústavnú formu.

Obžalovaný dňa 14.10.2023 dobrovoľne vydal pre účely trestného konania vzduchovú pištoľ Borner PM-X CO2 cal. 4,5 mm Airgun s plynovou bombičkou a 7 ks kovových guľčiek a jeho družka toho istého dňa príslušenstvo k tejto zbrani – čierny kufrík s obsahom 3 ks bombičiek a sáčok s guľčkami. Obžalovaný dňa 15.10.2023 dobrovoľne vydal pre účely trestného konania aj univerzálny nožík sivej farby.

Odborným vyjadrením bola hodnota predmetnej vzduchovej pištole s príslušenstvom vyčíslená 60,- Eur a nožíka na 5,- Eur.

Zo zápisov o dychových skúškach, vykonaných u obžalovaného dňa 14.10.2023, súd zistil, že u tohto bola v čase o 19.34. hod. nameraná hodnota 0,85 mg/L alkoholu v dychu a v čase o 19.54. hod hodnota 0,95 mg/L alkoholu v dychu.

Z výsledkov laboratórneho vyšetrenia obžalovanému odobratého moču vyplýva jeho pozitivita na cannabis.

Z obsahu spisu tiež vyplýva, že obžalovaný sa poškodenému D. I. písomne ospravedlnil listom z 23.11.2023.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/6/2024 vyplýva, že trestným rozkazom tejto spisovej značky z 31.01.2024, obžalovanému doručeným dňa 05.02.2024 a právoplatným dňa 23.02.2024, bol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písmeno h) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 3 písmeno c) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 30 mesiacov, tiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky a ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantné.

V predmetnej trestnej veci bol tiež podaný znalecký posudok znalkyne MUDr. Anastasie Gabovdy, ktorý súd na hlavnom pojednávaní oboznámil ako listinný dôkaz a z ktorého zistil, že znalkyňa už vtedy u obžalovaného skonštatovala závislosť na alkohole a škodlivé užívanie kanaboidov s tým, že jeho závislosť je chronická, s prítomnosťou obdobia dlhodobej vôľou riadenej abstinencie.

Po spáchaní predmetného skutku bol na obžalovaného prokurátorom podaný návrh na jeho vzatie do väzby, ktorému uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1Tp/42/2023 z 09.07.2023 nebolo vyhovené, obžalovaný alebo, vzatý do väzby a väzba z dôvodov podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku bola u neho nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka za súčasného uloženia obmedzení a povinností, a to aj zákazu návštev pohostinských zariadení a zákazu požívania alkoholických nápojov a omamných látok.

Súčasťou súdneho spisu je aj výpis z karty vodiča obžalovaného, z ktorej vyplýva, že po zadržaní vodičského preukazu v predmetnej veci absolvoval jednak posúdenie závislosti na alkohole a jednak dňa 16.09.2023 odborné poradenstvo u posudzujúceho psychológa.

Z karty obžalovaného ako vodiča vyplýva, že v roku 2014 bol dvakrát postihnutý uložením pokuty za jazdu na bicykli pod vplyvom alkoholu.

Z vyčíslenia škody poškodenej právnickej K. L. F. D. M. súd zistil, že ku dňu vyčíslenia vynaložila náklady na poskytnutie zdravotnej starostlivosti jej poisťencovi D. I. vo výške 563,90 Eur, pričom tieto neboli konečné, nakoľko liečba ich poisťenca naďalej pokračovala.

Obžalovaný A. B. je slobodný, je otcom maloletého dieťaťa, do doby vzatia do väzby žil s družkou a týmto ich spoločným dieťaťom v spoločnej domácnosti v meste E. F., odkiaľ o ňom neboli oznámené žiadne bližšie poznatky k jeho osobe a správaniu. Z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Nitra vyplýva, že obžalovaný počas výkonu väzby nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Z pracovného posudku na obžalovaného mal súd preukázané, že obžalovaný pre bývalého zamestnávateľa – N. C.. D. vykonával pracovnú činnosť najskôr na základe zmluvy o pracovnej činnosti a neskôr ako samostatne zárobkovo činná osoba, pričom jeho povaha bola hodnotená ako pokojná, nekonfliktná a bezproblémová. Uvedená obchodná spoločnosť pritom deklarovala vôľu obžalovaného opätovne zamestnať na dohodu o pracovnej činnosti. Obžalovaný má v evidencii priestupkov výlučne postihy za priestupky na úseku cestnej dopravy. Obžalovaný sa v minulosti opakovane dopúšťal trestnej činnosti, a to prevažne majetkovej trestnej činnosti, pričom vo veci Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/16/2015 bol i vo výkone trestu odňatia slobody, a to v roku 2015 (do 02.12.2015, kedy bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienenčne prepustený). Vo všetkých predchádzajúcich trestných veciach Okresného súdu Levice, evidovaných v odpise z registra trestov, sa však na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol naposledy uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/6/2024 tak, ako je vyššie uvedené, z čoho vyplýva, že u obžalovaného prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k tomuto jeho poslednému odsúdeniu.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému, pri rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere, v súlade s ust. § 34 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona (t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval). Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchal viacerých trestných činov) súd obžalovanému nepriznal v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 104/2009 vzhľadom na ukladanie zvýšeného súhrnného trestu obžalovanému podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Zámky vo veci sp.zn. 2T/6/2024 s použitím zásady podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona (s poukazom na reálny súbeh prečinu a zločinu). Súd tak obžalovanému ukladal súhrnný trest podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, vzťahujúceho sa na trestný čin najprísnejšie trestný, kde je základná sadzba trestu odňatia slobody 4 až 10 rokov, podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej poľahčujúcej okolnosti a pri absencii priťažujúcich okolností podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona najskôr znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. na 8 rokov, a následne zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 10 rokov a 8 mesiacov, dolná hranica trestu odňatia slobody zostala nezmenená.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 roky ako nepodmienečný, ktorá výmera trestu podľa názoru súdu reflektuje kritický postoj obžalovaného k vlastnej trestnej činnosti a jeho úprimnú ľútosť nad svojim konaním už od prípravného konania, prejavenu aj v ospravedlňujúcom liste poškodenému, na druhej strane nevyhnutne odráža vysokú závažnosť obžalovaným páchanej trestnej činnosti, majúcej gradujúcu tendenciu, keďže súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, t.j. trest za oba ním spáchané trestné činy v krátkom slede za sebou a oba smerujúce nielen proti životu a zdraviu ľudí a aj proti ďalším chráneným záujmom. Súd v tejto súvislosti prihliadal na fakt, že obžalovaný oba tieto skutky spáchal pod vplyvom alkoholu, pričom skutok v prejednávanej veci dokonca v čase súdom mu uloženého zákazu požívať alkoholické nápoje a iné návykové látky a zákazu návštev pohostinských zariadení ako náhrady za väzbu. Obžalovaný nielenže tieto zákazy nerešpektoval, ale v prejednávanej veci sa v stave stredne ťažkej opitosti a v zariadení charakteru pohostinstva dopustil zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 155 odsek 1 Trestného zákona, keď voči poškodenému najskôr použil nôž a následne sa na miesto vrátil aj so vzduchovou pištoľou, ktorou mieril na hlavu a do tváre poškodeného a dokonca strieľajúc na neho aj v čase, keď mu tento bol otočený chrbtom.

Súd u obžalovaného nezistil podmienky pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona, ktoré nemôže ani podľa stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 44/2017 automaticky odôvodniť iba fakt, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine. Mimoriadne zníženie dolnej hranice trestnej sadzby totiž podľa názoru súdu neodôvodňujú ani pomery obžalovaného, ani okolnosti prípadu, ale naopak, tieto ho vylučujú.

Pokiaľ ide o pomery obžalovaného, tento síce je otcom maloletého dieťaťa, na ktorého starostlivosť a výchovu sa obžalovaný chce ďalej podieľať, v prejednávanej veci sa však podľa vyšetrených okolností skutku dopustil aj v prítomnosti tohto maloletého dieťaťa, keď práve správanie sa obžalovaného v jeho prítomnosti viedlo poškodeného k tomu, aby ho slovne upozornil. Obžalovaný sa pritom ani v prejednávanej veci nedostal do rozporu s právnym poriadkom stanovenými normami správania sa po prvýkrát, ale v minulosti sa opakovane dopustil trestnej činnosti, bol za ňu odsúdený a dokonca v roku 2015 vykonal z časti aj nepodmienečný trest odňatia slobody. Na obžalovaného sa síce v prípade uvedených predchádzajúcich odsúdení hľadí, akoby odsúdený nebol, touto fikciou však nezanikla skutočnosť, že sa obžalovaný týchto trestných činov v minulosti dopustil. Skutok v prejednávanej veci tak rozhodne nemožno považovať za exces v doterajšom živote a správaní sa obžalovaného.

Použitie ust. § 39 odsek 1 Trestného zákona podľa názoru súdu vylučujú aj okolnosti prípadu. Tak, ako súd už uviedol, obžalovaný sa najskôr dňa 08.07.2023 dopustil trestnej činnosti, z ktorej spáchania bol uznaný vinným vo veci Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/6/2024, keď spôsobil dopravnú nehodu pod vplyvom alkoholu aj s následkami na zdraví svojich spolujazdkyň a následne sa dňa 14.10.2023, t.j. po troch mesiacoch dopustil skutku v prejednávanej veci, opäť v stave ovplyvnenom alkoholom. Obžalovaný pritom v prejednávanej veci reagoval na upozornenie poškodeného najskôr tak, že na neho vytiahol nož, ktorý sa ale podarilo poškodenému z ruky mu vyraziť, následne sa poškodenému vyhrážal svojim opätovným príchodom, ktorú vyhrážku i naplnil, keď sa do pohostinstva vrátil so

vzduchovou pištoľou, ktorú si bol na tento účel zobrať doma a ňou začal strieľať na poškodeného, mieriac na oblasť jeho hlavy a tváre a potom aj do chrbta, ktorým sa mu poškodený otočil. Skutočnosť, že poškodenému neboli spôsobené vážnejšie poranenia predovšetkým v oblasti tváre, bola zjavne spôsobená tým, že poškodený si tvár chránil rukami a otáčal sa obžalovanému chrbtom, čo súd posudzoval aj v kontexte s možnosťou použitia § 39 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona. Tak, ako bolo súdom už opakovane uvedené, obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil v stave ovplyvnenom alkoholom a v zariadení pohostinského typu napriek tomu, že mal v tom čase uložený zákaz návštevy takých miest ako aj zákaz požívania alkoholu a iných návykových látok ako náhrady za väzbu v súvislosti so skutkom z 08.07.2023. Súd tiež posudzoval, že obžalovanému ukladal súhrnný trest za dva skutky v reálnom súbehu, ktorými naplnil znaky celkom štyroch trestných činov, z toho jedného zločinu, pričom je zrejmé, že nebezpečnosť obžalovaného pre spoločnosť pod vplyvom alkoholu mala gradujúcu tendenciu, keď sa dňa 14.10.2023 už dopustil trestného činu proti životu a zdraviu vysokej závažnosti. Súd preto dospel k záveru, že na naplnenie účelu trestu u obžalovaného z hľadiska nápravy obžalovaného a individuálnej prevencie (výchova obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti), je nevyhnutné na obžalovaného pôsobiť represívne nepodmienečným trestom odňatia slobody, a to na jeho samej dolnej hranici, ktorý trest súčasne dostatočne ochráni spoločnosť a aj iných odradí od páchania trestnej činnosti (generálna prevencia). správania aj týmto osobitným spôsobom, zameraným na konkrétnu osobu obžalovaného.

Pri rozhodovaní o spôsobe výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody z hľadiska vonkajšej diferenciácie súd postupoval podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže vzhľadom na zahľadanie odsúdenia obžalovaného vo veci Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/16/2015 (v ktorej jedinej v minulosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody) nebolo možné aplikovať ust. § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona tak, ako navrhoval prokurátor.

Súd u obžalovaného za splnenia podmienok podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona vyslovil aj trest prepadnutia veci – pri čine ním použitej vzduchovej pištole s príslušenstvom, patriacej obžalovanému. Pokiaľ ide o zaistený nožik, rovnako obžalovaným pri čine použitý, tento má podľa zadováženého odborného vyjadrenia hodnotu 5,- Eur, ide teda o bezcennú vec, u ktorej prichádza po právoplatnosti tohto rozsudku do úvahy jej zničenie a preto súd vo vzťahu k nej trest prepadnutia veci nevyslovil.

Súd zo zrušeného výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 2T/6/2024 v súlade s ust. § 42 odsek 2 Trestného zákona zopakoval uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 4 roky.

Súd mal za splnené všetky podmienky pre uloženie ochranného protialkoholického liečenia u obžalovaného, a to v znalkyňou A. M. I. navrhovanej ústavnej forme, v súlade s ust. § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona. V tejto súvislosti súd považuje za potrebné zdôrazniť, že pre uloženie ochranného liečenia podľa citovaného ustanovenia Trestného zákona nie je nevyhnutné konštatovanie závislosti obžalovaného od návykovej látky, ako ani konštatovanie jeho nebezpečnosti pre spoločnosť, ale pre rozhodnutie súdu o uložení ochranného liečenia v takomto prípade stačí fakt, že obžalovaný spáchal trestný čin čo i len pod vplyvom takej látky. Súd mal bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil pod vplyvom alkoholu, čo potvrdzuje aj objektívny údaj, spočívajúci vo výsledkoch u neho vykonaných dychových skúšok so stúpajúcou tendenciou ovplyvnenia alkoholom. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania, obžalovaný riešil svoje osobné problémy požívaním alkoholu a pod jeho vplyvom spáchal skutok v prejednávanej veci, ako aj trestný čin dňa 08.07.2023, vo vzťahu ku ktorému súd ukladal súhrnný trest. Znaleckým dokazovaním v prejednávanej veci bola pritom u obžalovaného diagnostikovaná závislosť na alkohole a tiež aj škodlivé užívanie kanaboidov, pričom k tomuto istému záveru dospela znalkyňa aj v rámci znaleckého skúmania tejto otázky v predchádzajúcej trestnej veci obžalovaného, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 2T/6/2024. Pokiaľ obhajoba spochybňovala závery znaleckého skúmania znalkyne MUDr. Anastasie Habovda vzhľadom na ňou použité metódy a jej znalecké posudky označovala za formálne, súd takéto nedostatky ani jedného znaleckého posudku tejto znalkyne v prejednávanej veci nezistil. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní v nadväznosti na písomné znalecké posudky pre súd odborne presvedčivo vysvetlila, z akého dôvodu u obžalovaného diagnostikovala závislosť na alkohole, ako aj dôvody, pre ktoré podľa nej obžalovaný touto závislosťou trpel v minulosti a iba došlo u neho k recidíve

pitia alkoholu, pričom uviedla, že fakt, že obžalovaný dňa 14.10.2023 napriek súdnemu zákazu a už absolvovaným psychologickým sedeniam v rámci opatrení po zadržaní vodičského preukazu, požil alkohol a navštívil pohostinské zariadenie, svedčí o jeho neschopnosti vôľou riadenej abstinencie. Tieto odborné závery podľa názoru súdu nemôžu byť spochybnené dĺžkou trvania odborného psychiatrického pohovoru s obžalovaným, v rámci ktorého znalec od vyšetreného zisťuje údaje, ktoré považuje za potrebné pre svoje diagnostické závery, osobitne vtedy, ak znalec v krátkom časovom slede realizuje u tej istej osoby sám opakované znalecké vyšetrenie, či už v prejednávanej veci, alebo aj v inej trestnej veci a ktoré závery predchádzajúcich posudkov zohľadňuje a posudzuje ich v kontexte s ďalšími, aj novými skutočnosťami alebo zadanými úlohami tak, ako tomu bolo i v prejednávanej veci. V tejto súvislosti súd osobitne poukazuje na obsah znaleckého posudku č. 27/2023 na strane 6, z ktorého vyplýva, že znalkyňa zohľadňovala aj závery svojho predchádzajúceho znaleckého posudku č. 15/2023 a na strane 7 a 8, z ktorého vyplývajú údaje, poskytnuté samotným obžalovaným o tom, ako „bol vo veku 23 rokov bezdomovcom asi dva roky, kedy pil, skôr preto, aby mu nebolo zima“, tiež o tom, ako „po nehode z júna 2023 a po absolvovaní psychologického poradenstva pil víkendovo, a to piva aj štamperlík k tomu“ (pričom z obsahu znaleckého posudku č. 15/2023 vyplýva, že obžalovaný vtedy tvrdil, že tvrdý alkohol nepije – strana 9 posudku), opisoval svoje pocity po požití alkoholu ako aj to, že „cez víkend nepil ale myslel na to, že cez víkend si dá“, pričom skúšal aj požívanie marihuany. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní tiež pre súd dostatočne vysvetlila, z akého dôvodu toho času odporúča uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, pričom zohľadňovala práve pokračovanie v požívaní alkoholu obžalovaným napriek súdom uloženého zákazu alkohol požívať a napriek z časti absolvovanému psychologickému poradenstvu. Závery znalkyňou podaných znaleckých posudkov v tejto veci pritom súd nehodnotil izolovane, ale obligatórne v súlade so zásadou hodnotenia dôkazov podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku v kontexte aj s ostatnými vykonanými dôkazmi. Zo všetkých týchto dôvodov súd dospel k záveru, že obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil pod vplyvom alkoholu (čím je splnená podmienka pre uloženie ochranného liečenia podľa § 73 odsek 2 písmeno d) Trestného zákona), pričom je od tejto návykovej látky dokonca aj závislý a je preto na mieste uložiť mu ochranné protialkoholické liečenie. Súd je toho názoru, že aktuálne nie je preukázané, že by očakávaný účinok takého ochranného liečenia bolo možné dosiahnuť jeho výkonom v ambulantnej forme, pričom zohľadňoval medicínske odporúčenie znalkyne k tejto otázke v prejednávanej veci a objektívne fakty, spočívajúce v pokračovaní požívania alkoholických nápojov obžalovaným napriek súdom mu dňa 09.07.2023 v inej predchádzajúcej trestnej veci uloženého zákazu a aj po absolvovaní psychologického poradenstva dňa 16.09.2023 po zadržaní mu vodičského preukazu. Z týchto dôvodov súd ochranné protialkoholické liečenie obžalovanému uložil ako ústavné, majúc jeho uložením splnený Trestným zákonom sledovaný cieľ ukladania tohto ochranného opatrenia, ktorým je jednak špeciálny preventívny účinok vo vzťahu k osobe obžalovaného a jednak aj zaistenie ochrany spoločnosti pred páchaním trestnej činnosti zo strany obžalovaného pod vplyvom alkoholu v budúcnosti týmto osobitým spôsobom.

Pre účely rozhodovania o treste a ochrannom opatrení obžalovanému súdu postačovali tie dôkazy, ktoré vykonal hlavnom pojednávaní. Súd neakceptoval obhajobou na tento účel navrhované doplnenie dokazovania výsluchom svedkov O. D. (nevlastného otca obžalovaného) a D. P. (bývalého zamestnávateľa obžalovaného), ktorých obhajoba navrhovala vypočuť k okolnostiam údajnej závislosti obžalovaného na alkohole a k otázkam, majúcim význam pre rozhodnutie o treste. Súd už vyššie uviedol, ktoré skutočnosti považoval za rozhodujúce pre rozhodnutie o treste u obžalovaného, predovšetkým vo vzťahu k nesplneniu podmienok pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 Trestného zákona a teda aj pre ukladanie trestu odňatia slobody v takej výmere, ktorá by umožňovala jeho podmienený odklad. Práve z týchto skutočností súd vyvodil záver, že obžalovaný sám svojím správaním dňa 14.10.2023 (ktoré prekvapilo aj jeho bývalého zamestnávateľa, ako vyplývalo z pracovného posudku) preukázal, že ani súdnym rozhodnutím mu uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a návštevy pohostinských zariadení mu nedokáže zabrániť v požívaní alkoholu a pod jeho vplyvom v páchaní trestnej činnosti, a to nielen život a zdravie ohrozujúcej, ale život a zdravie poškodzujúcej, dokonca s na intenzite gradujúcou tendenciou. Z týchto hľadísk boli pre súd irelevantné názory uvedených osôb z blízkeho prostredia obžalovaného na závislosť obžalovaného na alkohole a spôsob života obžalovaného a ktoré osoby zjavne ani do 14.10.2023 nevyužili svoj prípadný vplyv na obžalovaného v zmysle zabránenia mu v požívaní alkoholu, pod vplyvom ktorého spáchal oba skutky, za ktoré mu súd v prejednávanej veci ukladal súhrnný trest a preto ich ako pre svoje rozhodnutie nepotrebné odmietol podľa § 272 odsek 3 Trestného poriadku.

Obhajoba, spochybňujúc závery znaleckých psychiatrických posudkov znalkyne MUDr. Anastasie Habovdy, navrhovala vypracovanie kontrolného znaleckého posudku, a to znaleckým ústavom. Vzhľadom na skutočnosť, že súd nemal žiadne pochybnosti o správnosti a úplnosti vo veci podaných znaleckých posudkov v otázkach, odôvodňujúcich uloženie ochranného liečenia obžalovanému, a to z dôvodov vyššie uvedených, ktoré viedli súd k potrebe uložiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavné, súd odmietol aj toto obhajobou navrhované doplnenie dokazovania ako pre svoje rozhodnutie nepotrebné.

Poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a.s. síce včas uplatnila nárok na náhradu škody v súvislosti s vynaloženými liečebnými nákladmi na poskytnutie zdravotnej starostlivosti ich poistencovi D. I., a to vo výške 563,90 Eur a ich výšku aj riadne vyčíslila, avšak s tým, že nejde o konečné náklady, nakoľko liečba poškodeného pokračuje. Zisťovanie aktuálneho stavu vynaložených liečebných nákladov na účel rozhodovania o uplatnenom nároku na náhradu škody, ktorý ani nebol poškodenou právnickou osobou dosiaľ modifikovaný napriek riadne jej doručenej výzve podľa § 240 odsek 3, odsek 4 Trestného poriadku a aj upovedomenia o hlavnom pojednávaní, by presiahlo potreby tohto väzobného trestného stíhania a toto by predĺžilo. Súčasne súd nevzhladol dôvod na odročenie hlavného pojednávania za účelom zisťovania aktuálnej výšky tejto škody v záujme vytvárania podmienok pre jej úhradu obžalovaným, ktorú vôľu verbalizoval na hlavnom pojednávaní, nakoľko obhajobe nič ani dosiaľ nebránilo v iniciatíve zistiť u poškodenej právnickej osoby aktuálnu výšku škody na tento účel a túto prípadne aj uhradiť. Súd preto v súlade s ust. § 288 odsek 1 Trestného poriadku túto poškodenú právnickú osobu s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poškodený D. I. síce vo svojom výsluchu dňa 15.10.2023 žiadal náhradu škody vo vzťahu k ujme na zdraví s tým, že túto vyčíslil do skončenia vyšetrovania, avšak tak neučinil a výšku škody do skončenia vyšetrovania vo vzťahu k orgánom činným v trestnom konaní nevyčíslil ani len odkazom na spôsob jej určenia. Za tohto stavu poškodeným uplatnený nárok na náhradu škody nebolo možné považovať za uplatnený riadne a včas a preto súd o ňom vôbec nerozhodoval, a to ani odkazom na civilný proces.

Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že neakceptoval návrh obhajoby na odročenie hlavného pojednávania, ktorý obhajca predniesol potom, ako súd odmietol navrhované doplnenie dokazovania a ktorý návrh odôvodnil potrebou náležitej prípravy záverečnej reči a zhodnotenia dôkazu na hlavnom pojednávaní vypočutej znalkyne. Súd totiž nezistil žiadnu prekážku, pre ktorú by nebolo možné hlavné pojednávanie v určený termín vykonať podľa § 277 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko príprava záverečnej reči strán trestného konania takou prekážkou rozhodne nie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).